

Hana Uhlířová – životopis

Hana Uhlířová se narodila 2. února 1945 v Mladé Boleslavi. Do jejích dvou let bydlela rodina v Benátkách nad Jizerou, ale když byl její otec vyhozen z práce, museli se přestěhovat. Chvilí putovali po severních Čechách, až se usadili v lázeňském městě Teplice, kde paní Hana prožila krásné dětství a absolvovala základní školu. Ráda četla, zejména detektivky, což ji ovlivnilo natolik, že chtěla být advokátkou. Na právnické fakultě ji však nepřijali, a proto se rozhodla pro zahradnickou školu v Děčíně. Nejvíce ji zde bavila zahradní architektura. Na střední školu vzpomíná moc ráda a s kamarády se stýká dodnes.

Zahradní architektura ji zaujala natolik, že se rozhodla pokračovat ve studiu na vysoké škole v Praze. Bydlela na koleji, kde však nebylo příjemné prostředí, a tak často procházela pražské památky a objevovala nová místa. V této době se seznámila se svým budoucím manželem. Rok 1968 byl pro ni významný nejen proto, že bylo Pražské jaro, ale také proto, že promovala a vdala se.

Začátek dospělosti a jedno z nejkrásnějších období svého života si paní Uhlířová spojuje s koncem Pražského jara. V té době s manželem kupovali byt a brzy se nastěhovali do malé garsonky u Budějovického náměstí. Dne 20. srpna 1968 pořádali večírek s přáteli, netušili však, že se ráno probudí do Československa obsazeného vojsky Varšavské smlouvy. O invazi se dozvěděli, když při cestě ulicí spatřili ruské tanky. Před kulkami u Československého rozhlasu unikli do nejbližších dveří. Cítili bezmoc a strach o sebe i své blízké, ale snažili se pomáhat, jak jen mohli – rozvěšovali plakáty, dezorientovali vojáky a nosili trikolóry.

Jednu hořkou chvíli si paní Uhlířová pamatuje dodnes. Když šli s manželem po ulici, voják na ni zakřičel, aby si sundala trikolóru, a namířil na ni samopal. Než stačila zareagovat, její muž k ní přiskočil a rychle ji trikolóry zbavil. Tento vlastenecký kus látky jí málem stál život.

Po invazi si zvykali na přísnější režim. Paní Uhlířová odešla na mateřskou, vychovávala dvě děti a říkala: „Žili jsme, jak jsme uměli.“ Když nadešel čas najít si práci, rozhodla se pro učitelství na zahradnické škole. Bohužel musela kvůli žlutence, která jí ve 38 letech téměř vzala život, z této práce odejít.

Po uzdravení začala částečně pracovat. Jednou týdně účinkovala v Československém rozhlasu v pořadu Kolotoč, kde odpovídala na zahrádkářské dotazy. Po sametové revoluci byl

pořad bohužel zrušen. Paní Uhlířová vítala revoluci s nadšením a chodila cinkat klíči na demonstrace, ale brzy přišly komplikace s restitucemi a sociální nejistoty.

Dnes paní Hana žije v Praze v bytě se svým manželem, s nímž sdílí život už od svých 18 let. Společně vychovali dvě děti, které jsou již dospělé. Mají čtyři vnoučata, se kterými tráví co nejvíce času. Stále se pravidelně setkává s přáteli ze střední a základní školy. Jednou za pár let se také schází se svými bývalými žáky. Se svým manželem mají čtvrtého psa, který jim přináší radost. Paní Uhlířová se stále aktivně zajímá o botaniku, miluje hudbu a umění.